

III.

Til

Storthinget!

Storthingets Diskussioner den 9de September sidstleden, i Anledning af Konstitutions-Kommitteens Indstilling om Forslagene til Forandringer i Grundlovens § 2, blev det blandt andet yttert, at de af Kommitteen paaberaabte Bestemmelser i denne Materie: Justitsdepartementets Skrivelse af 4de November 1844 og Dissenterloven af 16de Juli 1845, begge varer for nye til at nogen sikkert Erfaring kunde være vundne angaaende deres Virkninger. Hørsavdigt som denne Grund til Udsættelsen skulde have været det bestemmende Motiv for flere af Forsamlingens Medlemmer, vil den i de følgende tre Aar nødvendigvis bortfalde. Thi til den Tid maa det have endeligen viist sig, enten at almindelig Religionsfrihed uden Slade for Staten kan indrommes, og at altsaa de foresagne Forandringer i Grundlo-

vens § 2 bor foretages, eller ogsaa har Erfaringen bekræftet de yttrede Uhelds-Spødomme, og i saadant Fald maa de omhandlede Forslage blive at forkaste af saa gyldige Grunde, at de rimeligtvis ikke mere ville fornyses og altsaa ikke længere tage Lovstiftningens Tid i Beslag.

Af disse Grunde maa det erkjendes betimeligt, at der til Afgjørelse af tolvte ordentlige Storthing var fremsat et Grundlovsforslag i det Væsentlige overensstemmende med Sæters Forslag №. 1 samt Sørenssens. Som Medlem af Konstitutions-Kommitteen og i Henhold til de Grunde, som findes udviklede i dens Indstilling af 12te August 1845 har jeg derfor fundet mig særlig opfordret til at fremsette til Behandling efter Grundlovens § 112 følgende trenede (3) særskilte

Forslage til Forandringer i Grundlovens § 2.

1. Enten a) "Som Tillæg til Grundlovens § 2 bestemmes: ""Alle christelige Religionssektører bor nyde fri Religion overalt i Riget.""
b) "Bestemmelsen i Grundlovens § 2 sidste Passus saalydende: ""Joder ere fremdeles udelukkede fra Adgang til Riget,"" sættes herved ud af Kraft."
2. Eller "Istedetfor Grundlovens § 2, som herved sættes ud af Kraft, skal følgende

Kristiania den 16de September 1845.

Bestemmelse være gjeldende: ""Den evangelisk-lutheriske Religion forbliver Statens offentlige Religion. De Indbaanere, der bekjende sig til den, ere forpligtede til at opdrage deres Born i samme. Alle christelige Religionssektører bor nyde fri Religionsøvelse overalt i Riget. Jesuiter og Munkordeuer maa ikke taales.""

af hvilke ovenstaaende Forslage №. 1 og №. 2 blive at afgjøre som Alternativer.

Arbodigt

Ludvig Kr. Daa.

S. Sørensen.

Undertegnede tillader sig at tiltræde ovenstaaende Forslag.

Refereret i Storthinget den 18de September 1845 og da besluttet:

"Oliver under Præsidentskabets Haand at bekjendtgjøre ved Trykket for at komme til Afgjørelse paa næste Storthing."

S. Sørensen,

Præsident.

Bing,
Secretair.